

Đêm Buồn

Đêm nay buồn quá cố nhân ơi !
 Bỗng thấy hoang vu cả cuộc đời
 Sao lặng , trăng khuya , ngòi nhớ bạn,
 Đếm ngày , đếm tháng , đếm năm trôi ...

Lòng ta lịm chết cõi hư vô,
 Gác kiếm buồng xuôi mộng hãi hồ .
 Nợ nước khôn cùng chưa trả được
 Tình nhà như đứt một đường tơ

Rượu uống đêm nay dưới nguyệt tàn
 Uống niềm cô quạnh buổi thu sang,
 Uống cho đời đắng thêm cay đắng
 Uống tiễn xa đưa giấc mộng vàng

Những vì sao lạc ở chân mây
 Những đóa hoa mai nở đã đầy
 Một thoáng mơ hồ như hạnh phúc
 Một niềm vô vọng vỡ đầu dây ...

Đèn vẫn từng đêm thấp muộn màng
 Thư phòng sách đợi để sang trang
 Thánh hiền lặng lẽ về thiên cổ
 Dòng chữ trôi trên giấy úa vàng.

Đài ai ai oán thoáng trong sương
 Chở đến trao ai nỗi đoạn trường ?
 Phiêu bạc trong trời muôn thuở trước
 Hậu đình vong quốc khúc còn vương

Ngọn gió tàn đông ngọn gió nào ?
 Đền khuya leo lét bóng lao đao
 Bàn tay thưa quá che không kín
 Rét mướt ngoài song gió tạt vào

Đêm nay buồn quá cố nhân ơi !
 Trời đã sang Xuân nặng tuổi đời
 Chí lớn chưa thành râu tóc bạc
 Đường dài hun hút bóng trắng soi .

Lê Công Minh

Gửi người em A.T.T.Đ

Em nên điếm phấn tô son lại ,
 Ngạo với nhân gian một nụ cười ,
 Và ai qua đó cho ta gửi ,
 Một chút yêu về trong mắt em .

N.H.Nhạn / Cáp Thủy

Giã Từ

từ em bịn rịn ra về
 nắm bàn tay nhỏ võ về tiễn đưa
 mình anh đứng lại bơ vơ
 bên rào giây thép lệ mờ hoen mi

từ em cuối mắt quay đi
 lối về ngã bóng tà huy tiêu điều
 dáng xưa hun hút đường chiều
 thương em ngàn dặm chịu nhiều gian truân

từ em nước mắt rưng rưng
 lòng đau đứt ruột ngập ngừng chia tay
 phấn son rồi cũng nhạt phai
 gầy gò thân liễu bởi dài nhớ thương

từ em mắt hút cuối đường
 anh nghe giá buốt tũn hờn vây quanh
 chiều tàn hoang vắng lặng thình
 em về phố chợ một mình đêm nay

từ em sống cảnh lạc loài
 nỗi buồn dẫu kín những ngày gió mưa
 nhọc nhằn đi sớm về trưa
 cô đơn chiếc bóng đợi chờ tháng năm

Nguyễn Đắc Khoa